

De Raad der heiligen

Zeven aartsengelen en de Achtste

In Psalm 89:8 NBG ¹⁾ staat geschreven: *God is zeer ontzagwekkend in de raad ²⁾ der heiligen.* Uit deze tekst leiden we af dat er een raad van hoge hemelwezens bestaat. Dat wordt op meerdere plaatsen in de Bijbel bevestigd. Onder andere in Micha 2:5, waarvan we een directe vertaling uit de grondtekst geven:

Daarom zal het niet voor u zijn; als men door het lot het land verdeelt in de vergadering van God.

De NBG leest: *gemeente des HEREN* (maar zo staat het niet in de grondtekst). De NBV vertaalt: *volk van de Heer* (ook dat is niet juist).

Maar ook in Daniël 4:14 NBV

Dit vonnis is geveld door de wachters, dit oordeel is gesproken door de heilige engelen.

De NBG leest hier *heiligen*. Dat zijn aartsengelen.

En in Zacharia 4:10 NBG

Deze zeven zijn de ogen des HEREN, die de ganse aarde doorlopen.

De NBV heeft hier als vertaling: *zeven lampen*, maar zo staat het niet in de Hebreeuwse grondtekst.

Die *raad der heiligen* bestaat, naast God zelf, uit zeven aartsengelen en Jezus Christus. Hij is dus de Achtste van deze heilige raad en tevens de meerdere van de zeven.

¹⁾ De NBV-vertaling leest hier *hemelingen*.

²⁾ Het Hebreeuwse woord *cowd* benoemt primair een hecht samenwerkingsverband van personen en/of een groep van intimi, die samenwerken.
(Strongs Concordance 5475)

In deze studie gaan we dieper in op de samenstelling van die Raad der Heiligen, maar ook op zijn satanische tegenhanger. We behandelen achtereenvolgens:

- 1 Jezus; de goddelijke Achtste.
- 2 De Heilige Zeven.
- 3 De duivelse achtste: de Antichrist.
- 4 De satanische zeven.
- 5 Wie zijn De Vijf?
- 6 Het Islamitische rijk van de Eindtijd?
- 7 Excurs 1: Vertalingen.
- 8 Excurs 2: Aartsengelen.

1. Jezus; de goddelijke Achtste

Het concept van de 'achtste' is in de Bijbel zowel verbonden aan Jezus Christus, als met de Antichrist. De goddelijke Achtste vinden we onder andere getypeerd in 1 Samuël 16. Daar betreft het de achtste zoon van Kis, dat is David (type van Jezus) en de zeven zijn z'n broers (typen van de aartsengelen), die hem zullen dienen. In het boek Micha komt dat schema weer terug. Daar staat in Micha 5:4 NBV:

en hij brengt vrede (ten onrechte wordt dit zinsdeel met het voorgaande vers verbonden).

Wanneer Assyrië ons land binnenvalt en zijn voet in onze paleizen zet, zullen wij zeven herders doen opstaan, ja, acht vorsten uit mensen gekozen.

Helaas is dit vers uit de NBV een typisch geval van verlegenheidsvertaling, omdat de meeste vertalers/geleerden kennelijk geen idee hadden, waarover het hier eigenlijk gaat (zie: Excurs 1).

Er staat namelijk in de Hebreeuwse grondtekst:

En dit zal tot vrede zijn: *Wanneer dan Assur ons land binnenvalt en hij optrekt door onze vestingen, dan zullen Wij ³⁾ zeven herders tegen hem opwekken; ja zelfs een achtste, als leiders der mensheid.* ⁴⁾

³⁾ *Wij*: dat zijn er twee; God zelf en Jezus Christus.

⁴⁾ Vertaling: Van de Weerd; De Profeet Micha.

De profetie van Micha 5:4 beschrijft een moment in de Eindtijd, aan het einde van de Grote Verdrukking, als de enorme legermacht van Gog en Magog ⁵⁾ tegen Jeruzalem optrekt voor de laatste slag (Armageddon).

⁵⁾ In het boek Micha is Assur het archetype van Gog en Magog.

De *achtste* uit Micha 5:4 is Jezus Christus en de zeven herders zijn de zeven aartsengelen of, zoals Openbaring 4:1 ze omschrijft: *De zeven geesten* ⁶⁾, *die voor Zijn troon zijn* (Zie ook: Openbaring 3.1; 4.5 en 5.6).

Deze goddelijke acht zullen aan het einde van de Grote Verdrukking leiding geven aan dat deel van de mensheid, dat God trouw heeft gediend en zich niet voor het beeld van het beest gebogen heeft; Openbaring 13:8 NBV spreekt daarover:

*Alle mensen die op aarde leven zullen het beest aanbidden, iedereen van wie de naam **niet** vanaf het begin van de wereld in het boek van het leven staat, het boek van het lam dat geslacht is.*

De goddelijke acht maken een eind aan de oorlog van de Eindtijd door de Gode vijandelijke machten tot de laatste man te vernietigen. Ezechiël 38 en 39 geeft daarover huiveringwekkende details. Na die slag begint de vrede ³⁾ *En dit zal tot vrede zijn*) van het Messiaanse Rijk onder koningschap van Jezus Christus.

⁶⁾ De tekst spreekt van 'geesten', omdat aartsengelen, in tegenstelling tot gewone engelen, zelfstandig denkende wezens zijn, die goed en kwaad kunnen kiezen en onderscheiden.

2. De Heilige Zeven

Die zeven geesten of aartsengelen zijn engelvorsten van grote macht. Wij kennen er twee bij naam uit de Bijbel: Michaël en Gabriël. Deze zeven zullen een belangrijke rol spelen in de Eindtijd (vier daarvan vinden we in Zacharia 6:4-5 beschreven). De Joodse traditie ⁷⁾ noemt ook de andere vijf bij naam: Uriël, Raphaël, Raguël, Jeremiël, en Saraquël.

⁷⁾ Tobith; Boek van Henoch; 4 Ezra.

In Ezechiël 9:2 zien we de zeven aartsengelen weer terug, nu als verderfengelen die Jeruzalem binnentrekken. En Thessalonicenzen 1:7 spreekt van: *de (zeven) engelen zijner kracht* die, als het 'zwaard' van de Messias, de oordelen Gods in de Eindtijd uitvoeren. En Openbaring 8:2 profeteert over: *de zeven (aarts)engelen die voor Gods troon staan*. (Zie ook: Excurs 2)

Als Zacharia 14:5 NBG ⁸⁾ spreekt over: *alle heiligen* ⁹⁾ *met Hem*; dan betreft dat Jezus Christus (*Hem*) en de zeven aartsengelen.

⁸⁾ De NBV leest hier 'de zijnen' in plaats van *heiligen*. Dat is echter een foute vertaling die ontstaan is uit eigenmachtige exegese!

⁹⁾ Het woord *heiligen* (Grieks: *hagios*) in het Nieuwe Testament bestemt altijd gelovigen in Christus. In het Oude Testament is het Hebreeuwse woord *qedoshim* echter ook met *heiligen* vertaald. Dat is heel verwarrend en jammer. Het was beter geweest als men consequent voor 'hoogheilige(n)' had gekozen. Want, als het een zelfstandig naamwoord betreft, slaat *qedoshim* vaak op God zelf, maar ook op aartsengelen; **nooit op gelovigen in Christus** (alleen in Daniël 7:18 ziet het waarschijnlijk op gelovige Israëlieten in de Eindtijd). Hier wreekt zich dat voor twee verschillende woorden dezelfde vertaling is gebruikt.

3. De ‘kwade’ achtste: de Antichrist

De grote hervormer Maarten Luther noemde Satan de ‘aap van God’, omdat deze in veel gevallen de Almachtige ten kwade probeert te imiteren. Een onthullend voorbeeld vinden we in Zacharia 11:16 (grondtekst):

Om de verstrooide zal hij zich niet bekommeren, de kinderen zal hij niet zoeken, het verbrokene zal hij niet helen en de gezond zijnde zal hij weigeren te eten te geven. Maar de uitverkorenen zal hij verslinden en hun voeten zal hij afrukken.

Daartegenover staan de kenmerken van Jezus Christus:

Ik ben gekomen om zondaren tot bekering te roepen (Marcus 2:17).

Ik ben gekomen om het verlorene te zoeken en te redden (Lucas 19:10).

Laat de kinderen tot Mij komen en verhinder ze niet (Marcus 10:14).

Ik ben gekomen om vermoeiden en belasten rust te geven (Mattheüs 11:28).

Ik heb medelijden met de schare, want ze zijn nu reeds drie dagen bij Mij gebleven en hebben niet te eten (Marcus 8:2).

De duivelse tegenvoeter van Jezus Christus, die ook **de achtste** wordt genoemd, vinden we in Openbaring 17:11 NBG beschreven:

En het beest, dat was en niet is, is zelf ook de achtste, maar het is uit de zeven en het vaart ten verderve.

Dat beest is de antichrist, een mens waar de geest van Satan in gevaren is.

4. De satanische zeven

De tekst van Openbaring 17:11 lijkt moeilijk te doorgronden, maar gelukkig geeft de profeet Daniël ons aanvullende informatie. Want als hij over tien horens spreekt (Daniël 7:24), dan zijn dat tien koningen, die opkomen in het herstelde Romeinse Rijk van de Eindtijd. Volgens Daniël 7:8 verschijnt er na hun opkomst nog een elfde hoorn (= de Antichrist), die groter (= machtiger) wordt dan de tien koningen en drie ervan ten val brengt. Dus blijven er dan per saldo zeven koningen van de tien over, plus de grote nieuwe hoorn die uit de tien is ontstaan (dat is: uit de rangen of de landen van de tien).

Die zeven koningen zijn de resterende machthebbers – dan vazallen van de Antichrist geworden – van het toekomstige herstelde Romeinse Rijk die overblijven, nadat de Antichrist (de grote hoorn) de macht gegrepen heeft. De Antichrist is daarmee niet meer de elfde, maar de achtste geworden. Daarmee zijn we dan weer aangekomen bij Openbaring 17:11 en is die tekst ons duidelijk geworden.

Zo zien we een opvallende na-aperij van hemelse affaires door Satan. Aan heilige zijde de zeven aartsengelen en de Christus. Aan demonische zijde de zeven koningen en hun gebieder; de Antichrist. Het getal zeven zien we overigens ook nog terug in Openbaring 17:9 NBV

Hier komt het aan op wijsheid en inzicht. De zeven koppen zijn zeven heuvels waarop de vrouw zit, en het zijn zeven koningen.

Hier moeten we helaas enige kleine correcties aanbrengen. In de Griekse grondtekst staat na *heuvels* nog een keer *zeven* (wat de NBV in de vertaling negeert) en de zin sluit met *zijn (er)*.

We lezen geheel Openbaring 17:9

Hier komt het aan op wijsheid en inzicht: De zeven koppen zijn zeven heuvels. Zeven waarop de vrouw zit en zeven koningen zijn er.

Dat laatste zinsdeel kan nog wat beter worden vertaald. Want de herhaling van het woord *zeven* in deze context luidt nogal eens een vergelijking in. Ook het slot *zijn er* wijst daarop. Dat voert ons tot de volgende tekst:

Hier komt het aan op wijsheid en inzicht: De zeven koppen zijn zeven heuvels; zeven waarop de vrouw zit. Zo zijn er ook zeven koningen.

We gaan verder met Openbaring 17:10

In vers 10a NBV staat geschreven: *Vijf van hen zijn omgekomen*. Dat is helaas geen nauwkeurige vertaling. Het Griekse woord *epesan* betekent *zijn gevallen* (hetzelfde woord vinden we in Openbaring 6:13 NBG: *En de sterren des hemels vielen op de aarde*). We gaan daarom over naar de NBG-vertaling van Openbaring 17:10

vijf ervan zijn gevallen, een is er nog en de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij korte tijd blijven.

De NBG knoopt vers 10a vast aan vers 9 en suggereert daarmee dat er over de zeven koningen wordt gesproken. Daar is geen goede reden voor en zo wordt tevens het woordje *hoi* genegeerd. De Griekse grondtekst opent namelijk met *hoi* (dat is meestal *de*, soms *ervan*). Indien nu *vijf* een zelfstandig naamwoord is (in de betekenis ‘de vijf’, wat hier het geval is), dienen we met *de* te vertalen, evenals dat in Mattheüs 3:16 NBG gebeurt.

Ook bevat de Griekse grondtekst nog een woord meer, dat de NBG-vertaling negeert, namelijk *epison* (dat is: *vielen neer*). We gaan daarom nu verder met een directe vertaling uit de Griekse grondtekst.

Er staat in Openbaring 17:10a grondtekst:

hoi (de) *pente* (vijf) *epesan* (zijn gevallen) *epeson* (vielen neer) *kai* (en) *ho* (de) *heis* (één/ene) *estin* (is) *ho* (de) *allos*¹⁰⁾ (ander/anderen) *oupō* (nog niet) *ēthen* (is gekomen)

Of, samengevat:

De vijf zijn gevallen. (Zij) vielen neer en de ene is (er nu), de anderen zijn nog niet gekomen.

En in Openbaring 17:10b grondtekst staat geschreven:

kai (en) *hotan* (zo gauw als/wanneer dan) *elthēi* (hij gekomen is/komt) *oligon* (kort/weinig) *auton* (hij/hem) *dei* (moet) *auton* (hij/hem) *meinai* (verblijven)

We lezen de letterlijke vertaling:

Zo gauw als hij gekomen is, kort/weinig (tijd) hij – moet hij (ver)blijven.

Of, in goed Nederlands:

Zo gauw als hij gekomen is, heeft hij weinig tijd (en) moet hij blijven.

Nu de gehele tekst van Openbaring 17:9 en 10 grondtekst; en 11 NBG:

9 *Hier komt het aan op wijsheid en inzicht: De zeven koppen zijn zeven heuvels; zeven waarop de vrouw zit. Zo zijn er ook zeven koningen.*

10 *De vijf¹¹⁾ zijn gevallen. Zij vielen neer en de ene¹²⁾ is er nu. De anderen¹⁰⁾ zijn nog niet gekomen.*

Zo gauw als hij¹³⁾ gekomen is, heeft hij weinig tijd (en) moet hij blijven.

11 *En het beest, dat was en niet is, is zelf ook de achtste, maar het is uit de zeven en het vaart ten verderve.*

In de bovenstaande verzen komen we een moeilijkheid tegen. Want in vers 10a is eerst sprake van *de ene*¹¹⁾, die er al is (*is er nu*) en vers 10b spreekt van een *hij*¹²⁾, die nog komen moet. Die *hij* kan *de ene* dus niet zijn. We hebben twee mogelijke verklaringen:

1. Eén oplossing is om dit zinsdeel te verbinden met het vers erna. Dan ziet *hij*¹²⁾ op het *beest* van vers 11 (= de Antichrist), maar die verklaring staat zwak.
2. Het woord *allos*¹⁰⁾ (*anderen*) benoemt overigen van dezelfde soort (Indien niet dezelfde soort bedoeld wordt, gebruikt het Grieks het woord *heteros*). Daarop afgaande ziet *hij*¹³⁾ op *de vijf*¹¹⁾ minus *de ene*¹²⁾; dus de overige vier. Nu is vers 10b wel in de derde persoon enkelvoud gesteld, maar dat maakt hier niet uit. De primaire betekenis van *allos*¹⁰⁾ is ‘anders’ in de zin van ‘het overige deel’. In dit geval is dat het deel van de vijf minus *de ene* die al genoemd is; dus de vier.

In de Nederlandse taal zouden we daarom in dit geval meervoud kunnen lezen: *Zo gauw als ze gekomen zijn, hebben ze weinig tijd (en) moeten ze blijven.*

Wie die *ene*¹¹⁾ is, wordt in een volgende perikoop behandeld. Rest nog een belangrijke vraag: Wie zijn dan de overige vier? Wel, dat zijn afgevalen aartsengelen. Ook dat zullen we uit de Bijbel aanvullend onderbouwen.

Rome

De zeven heuvels (uit Openbaring 17:9) duiden onmiskenbaar op Rome. Het oudste deel daarvan werd namelijk *septimontium* genoemd. Dat is: de zeven bergen of heuvels (het Griekse woord *oros* kan zowel heuvelen als bergen betekenen). In de tijd dat het boek Openbaring werd geschreven, waren er zelfs Romeinse munten in omloop waar die zeven heuvelen op stonden. Het was dus een algemeen bekend synoniem voor Rome.

5. Wie zijn de Vijf?

De ‘vijf’ (Openbaring 17:10a grondtekst) zijn wellicht vier afgevalen aartsengelen en Satan, hier als *de ene* omschreven (vers 10b). Van hem wordt gezegd: *de ene is er nu*. Bedoeld wordt dat Satan reeds rondgaat *als een brullende leeuw* (1 Petrus 5:8). Hij heeft dus vrij toegang tot de aarde. Die is hem oorspronkelijk als leengoed toebedeeld en daarom wordt hij de *overste der wereld* genoemd (Johannes 12:31, 14:30, 16:11).

De val van Satan wordt dichterlijk verwoord in Jesaja 14:12-14 NBV:

*O morgenster, zoon van de dageraad, hoe diep ben je uit de hemel gevallen.
Overwinnaar van alle volken, hoe smadelijk lig je daar geveld. Je zei bij jezelf: Ik stijg op naar de hemel, boven Gods sterren plaats ik mijn troon. Ik zetel op de toppen van de Safon, de berg waar de goden bijeenkomen. Ik stijg op tot boven de wolken, ik evenaar de Allerhoogste.*

Uit deze rouwzang blijkt wel, dat God de val van Satan diep betreurde, want hij was de grootste onder de aartsengelen. Ezechiël 28:14-15 getuigt daarvan:

Je was een cherub, je vleugels beschermend uitgespreid, je was door mij neergezet op de heilige berg van God, waar je wandelde tussen vurige stenen. Je was onberispelijk in alles wat je deed, vanaf de dag dat je was geschapen tot het moment dat het kwaad vat op je kreeg.

En Ezechiël 31:18

Wie is er aan jou gelijk, wie van de bomen in Eden is zo mooi en zo groot als jij?

God gaf Satan grote luister en macht. Die is hij, ondanks zijn zondeval, nog niet geheel en al verloren, getuige Judas:9

Zelfs de aartsengel Michaël waagde het niet de duivel te beschuldigen en te veroordelen toen hij met hem twistte over het lichaam van Mozes. Hij zei alleen: ‘Moge de Heer u straffen.’

Oorspronkelijk waren er twaalf aartsengelen. Een derde deel van die twaalf volgde Satan. Dat zijn er dus vier, die net als Satan (de vijfde) tegen God opstonden (de Zeven bleven God trouw). De val van de vier wordt in Openbaring 12:4 beschreven: *Met zijn staart* (Openbaring 12:3 = de draak; dus Satan) *sleepte hij een derde van de sterren (= aartsengelen) aan de hemel mee en smeed ze op de aarde.*

De vier gevallen aartsengelen vinden we ook in Judas:6 terug:

Denk ook aan de engelen die hun oorspronkelijke positie ontrouw werden en de hun toegewezen plaats verlieten.

Vermoedelijk hebben de vier afgevalen aartsengelen nu geen vrij toegang tot de aarde (Openbaring 17:10: *de anderen zijn nog niet gekomen*). Wellicht worden ze in de Eindtijd losgelaten, tijdens de Grote Verdrukking. Openbaring 9:15 spreekt daarvan:

En de vier engelen, die tegen het uur en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden.

Omdat zij tegen God zijn opgestaan, verliezen de vier gevallen aartsengelen en Satan hun onsterfelijkheid. Dat leidt uiteindelijk tot hun dood. Niet direct; dat gebeurt pas aan het eind der tijden. Psalm 82:6-7 profeteert daarover:

Ooit heb ik gezegd: "U bent goden, zonen van de Allerhoogste, allemaal." Toch zult u sterven als mensen, ten val komen als aardse vorsten.'

In Ezechiël 31 vinden we in dichterlijke bewoordingen de val van Satan beschreven. En ook daar spreekt de profetie over de vijf gevallen engelen (zij). Vers 14 profeteert:

Want zij zijn allen aan de dood overgegeven, om naar de onderwereld te gaan, te midden der mensenkinderen, naar hen die in de groeve zijn neergedaald.

(Zie ook: Excurs 2)

6. Het Islamitisch Rijk van de Eindtijd?

Er wordt tegenwoordig steeds meer gespeculeerd over de identiteit van een (verondersteld) islamitisch rijk in de Eindtijd. Die meningen drijven mee op de hype – anti Islam – van deze tijd. Echter, dat rijk betreft zeker niet dat van de zevende of de achtste koning, zoals sommigen zeggen. Daar is geen enkele Bijbelse grond voor. Ook spreekt de Bijbel nergens over de Islam in relatie tot een mogelijke identificatie van een rijk, land of koning.

Daniël 11:40 profeteert over de koning van het Noorden (A) en de koning van het Zuiden (B), twee verschillende machten, die de antichrist zullen aanvallen na de oprichting van het afgodsbeeld in de tempel (Openbaring 13:11-18). Leggen we de gegevens uit Daniël naast de landkaart van de huidige wereld, dan vertegenwoordigen zij waarschijnlijk:

- A. De noordelijke Islamitische staten (dus Turkije, Syrië, Libanon, wellicht ook Irak en Iran, en het zuiden van de voormalige Sovjet Unie) en
- B. De zuidelijke Islamitische staten (Noord-Afrika en wellicht ook Saoedi-Arabië en Jemen etc.).

Hoogstwaarschijnlijk zijn die twee rijken de voormalige bondgenoten van de Antichrist in de komende Eindtijd. Want ten tijde dat de Antichrist – het herstelde Romeinse Rijk – op het hoogtepunt van zijn macht staat, zullen ze onderdeel (vazallen) van zijn rijk wezen.

De gruwel der verwoesting

Het zal duidelijk zijn, dat er een goede reden moet wezen, waarom de koning van het Noorden en de koning van het Zuiden in opstand zullen komen tegen de antichrist. Die ligt – afgaande op de huidige Islamitische signatuur van de landen die genoemd zijn (dus onder A en B) – nogal voor de hand. Als namelijk het afgodsbeeld (*de gruwel der verwoesting*; Openbaring 13:8), dat spreken zal, in de tempel te Jeruzalem wordt opgericht, zullen de orthodoxe islamieten (evenals de orthodoxe Joden) in opstand komen tegen de Antichrist. Zij erkennen maar één God en als dogma weegt dat bij hen even zwaar als het shema van de Joden. Zij zullen weigeren het beeld van het beest te aanbidden.

Excurs 1: Vertalingen

Elke vertaling is tevens exegese. Want een vertaler zal altijd datgene in de tekst proberen te leggen, wat volgens hem of volgens zijn kerkgenootschap de verklaring wel moet zijn. Het is daarom, dat er nogal eens wordt afgeweken van de letterlijke betekenis van de grondtekst. We noemen dat verlegenheidsvertalingen en die komen helaas regelmatig voor in Bijbelvertalingen. Ze zijn dus het product van de kerkelijke traditie, niet van de letterlijke betekenis van de grondtekst. Dat geldt vooral teksten die de Eindtijd tot onderwerp hebben.

Onder vertalers en Bijbelgeleerden, die de NBG en de NBV vertalingen maakten, werd zelden enige kennis van Eindtijdtheologie gevonden. En als men die al had, dan was die beperkt tot de verwachting van de wederkomst van Jezus Christus die – zo stelt men gewoonlijk – direct gevolgd wordt door het laatste oordeel over de mensheid. Het volk Israël heeft daarin geen enkele toekomst, tenzij als individu – een bekeerde Jood – die onderdeel geworden is van de kerk van Christus. Men beschouwt de meeste Bijbelse profetieën als vervuld en ziet het boek Openbaring als een mistig verslag van de Joodse oorlog rond 70 na Chr.

Deze starre houding is een gevolg van een on-Bijbelse kerkelijke traditie door de eeuwen heen. Dogma's als de verbondstheologie, de uitverkiezing en bindende kerkelijke uitspraken door de curie van Rome, staan een herwaardering van de Eindtijd in de weg, ondanks dat de signalen nu overduidelijk zijn, dat de kerkelijke theologie op dit punt fout zit.

We geven nog twee sterke voorbeelden van een verlegenheidsvertaling:

Voorbeeld 1: Micha 2:11

NBV *Als er iemand was die niets dan wind en valse leugens verspreidt en profeteert: 'Ik zie wijn en drank, ' dan zou dat voor dit volk de ware profeet zijn!*

NBG *Als er maar iemand wind naliiep en leugen voorspiegelde: Ik profeteer u van wijn en bedwelvende drank – dan zou hij de profeet van dit volk zijn.*

Grtx *Als dan de mens van geest rondgaat en hij spreekt misleidend: ik zal voor u voorspellen over wijn en bier. Alzo zal hij het medium voor het verkozen volk wezen.*

De NBG geeft een vertaling die, als je kritisch leest, gewoon onzin bevat. De grondtekst (Grtx) profeteert echter over de komst van de valse profeet in de Eindtijd. Dat – zo vonden de geleerden – kon het onmogelijk betekenen, dus werd een eigen bedenksel ingevoerd.

Voorbeeld 2: Micha 2:5

NBV *Daarom blijven jullie achter wanneer het volk van de HEER het land verdeelt. Niemand zal voor jullie het lot werpen wanneer het meetlint wordt gespannen.*

NBG *Daarom zult gij niemand hebben, die volgens het lot het meetsnoer uitwerpt in de gemeente des HEREN.*

Grtx *Daarom zal het (land) niet voor u zijn; als men door het lot het land verdeelt in de vergadering van God.*

De profetie van Micha 2:5 is puur Messiaans en spreekt over de opdeling van het beloofde land onder de stammen van Israël door de Raadsvergadering van God (zeven aartsengelen, de Christus en God zelf). Dat bevel wordt uitgevoerd aan het begin van het Messiaanse Rijk. Ook dat konden de vertalers niet dulden. Ezechiël 45 en 48 logenstrafte die mening, want daar geeft de profeet een uitgebreid verslag van deze toekomstige gebeurtenis.

Excurs 2: Aartsengelen

Oorspronkelijk en voor de zondeval van Satan, waren er hoogstwaarschijnlijk 12 aartsengelen die God dienden. Satan was één van hen. Toen hij tot zonde viel kwam hij in opstand tegen God. Hij verloor de machtsstrijd en werd uit de hemel geworpen. Helaas nam hij toen 'een derde van de sterren des hemels mede en wierp die op de aarde' (Openbaring 12:4). Die 'sterren' zijn aartsengelen met hun gevolg van gewone engelen¹⁴⁾. De opstand tegen God werd dus niet door Satan alleen uitgevoerd. Ook enige aartsengelen liepen naar hem over.

¹⁴⁾ Gewone engelen hebben waarschijnlijk geen vrije wil, maar dienen hen waaraan zij zijn toegewezen. Aartsengelen hebben dat wel en kunnen dus goed en kwaad onderscheiden en

kiezen. Vandaar, dat zij tegen God konden opstaan. De aan de ‘gevallen aartsengelen’ toegewezen engelen gingen daarom automatisch met hun eigen meesters mee.

Samenvatting van de Exegese

We komen – als finale conclusie – tot de volgende overweging:

1. Satan werd uit de hemel geworpen en nam zijn eigen engelen mee (dat zijn nu boze geesten of demonen).
2. Zeven aartsengelen met hun gevolg bleven God trouw (Dat zijn ‘De Zeven’ van de Raad der Heiligen).
3. Dus (en uitgaande van twaalf) waren er per saldo vier aartsengelen, die de kant van Satan kozen en hoge demonen werden. Dat is een derde deel van de oorspronkelijke twaalf – inderdaad dat klopt precies met Openbaring 12:4 – dus ook een derde deel van de engelen ging met de 4 afgevallen aartsengelen mee. Zij worden in Openbaring 12:7 als *De draak (Satan) en zijn (vier) engelen* omschreven.
4. De zondeval van Satan en de vier rebellerende aartsengelen vond plaats lang voordat Adam werd geschapen.
5. Het totaal aan afgevallen aartsengelen, inclusief Satan, is vijf; wat weer klopt met Openbaring 17:10a grondtekst - *De vijf zijn gevallen*.
6. Zoals reeds eerder gesteld, heeft alleen Satan vrij toegang tot de aarde, omdat hij overste van deze wereld is (Johannes 12:31, 14:30, 16:11). De overige vier afgevallen aartsengelen waarschijnlijk niet. Dat lijkt bevestigd te worden door Openbaring 9:13-15a, waar staat geschreven:

Toen blies de zesde engel op zijn bazuin. Uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat, hoorde ik een stem die tegen de zesde engel met de bazuin zei: ‘Maak de vier engelen los die bij de grote rivier de Eufraat gevangenzitten.’

De vier afgevallen aartsengelen zijn nu dus gebonden en hebben (gelukkig) nog geen toegang tot de aarde.

7. Deze ‘gebonden’ gevallen aartsengelen worden aan het einde van de Grote Verdrukking losgelaten; Openbaring 9:15

En de vier engelen, die tegen het uur en de dag en de maand en het jaar waren gereed gehouden, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden.

8. Openbaring 9:16 profeteert verder nog:

Het aantal ruiters van de bereden troepen – ik hoorde hoeveel het er waren – bedroeg tienduizend maal tienduizenden.

De vier afgevallen aartsengelen nemen een leger van ‘tweemaal tienduizend tienduizend’ mee. Als we dat letterlijk nemen, betreft dat een leger van 200 miljoen. Dat zijn geen mensen maar afgevallen engelen; demonen dus. Zij zullen een derde deel van de wereldbevolking doden.